

sige, at Laanet efter Øjeblikkets Behov nærmest er for lille og ikke for stort. At det helst skulde være saaledes, at det ikke havde været nødvendigt at afslutte noget Laan — hvad jeg mener —, er en ganske anden Sag. Men jeg tror nok, at den Gruppe, jeg hører til, er fuldt paa det rene med, at mindre kunne vi ikke byde, medmindre vi skulle risikere, at allerede i næste Maaned kommer Finansministeren for at begære et nyt Statslaan.

Jeg bemærkede mig, hvad den højtærede Minister sagde, at det er Toldloven, han knytter sit Haab til, Toldloven, som vi dog i Fjor var enige om maatte forudsættes ordinært vilde nedbringe Toldindtægterne. Fra visse Sider blev der udtalt, at man maatte haabe, at Toldindtægterne gik ned, fordi Indførselen havde været saa stor, at en Del af Pengekrisen netop skrev sig fra denne Indførsel. Jeg synes, at det er mærkeligt at stille sit Haab til Indtægterne ved en Toldlov, som man netop har beregnet skulde give en Nedgang af 7 Mill. Kr. om Aaret, idet man har taget Gennemsnittet af de sidste 5 Aar, som var meget gunstige for Toldindtægterne, og derefter har beregnet Nedgangen til 7 Mill. Kr. Jeg synes, det er en meget usikker Indtægt at regne paa for den højtærede Minister. — Naar han nu har et godt Haab til Brændevins-skatten, skal jeg sige, at det har forandret sig fra forleden Dag, da Finansministeren havde et meget mørkt Blik paa Loven. Han sagde, at det for saa vidt var værre end tidligere; tidligere fik han Brændevinskat af Brændevinen, men nu faar han ikke en Gang den almindelige Brændevinskat og heller ikke Tillægsskatten, eftersom man gør gældende, at en stor Del af den skal bruges i teknisk Øjemed. Man har nærmest faaet det Indtryk af den højtærede Finansministers Udtalelser i det andet Ting — maaske har Ministeren ikke udtalt sig saa udførligt og tydeligt som ønskeligt —, at Brændevinstillægsskatten gav et negativt Resultat, højst utilfreds var Ministeren i alt Fald med den. — Jeg vil sige til det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds, at hvordan det end vil gaa i Fremtiden, vil der ikke blive noget som helst tilbage af disse Penge. Alle de Udgifter, jeg har nævnt, angaa ikke Fortiden, ikke, hvad der er sket, men hvad der skal ske, og der vil derfor ikke blive noget tilbage af de 40 Mill. Kr. til at betale nogen som helst af de Forpligtelser, vi have paataget os for Fremtiden.

Finansministeren (Brun): Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) tager fejl, naar han gaar ud fra, at jeg nu skulde have udtalt, at jeg imødesaa Brændevinsafgiftens Stigning. Det har jeg ikke udtalt. Om den har jeg bestandig udtalt, at jeg mener, at den vil svigte de Forventninger, man har knyttet til den. Det, som ikke svigter, er Arveafgiften, det er det, jeg har udtalt. Det beror altsaa paa en Misforstaaelse fra det ærede Medlems Side, naar han mener, at jeg skulde have udtalt, at Brændevinsafgiften ikke vilde svigte.

Naar jeg derimod mener, at Toldindtægterne berettigede til den Forventning, at de ville indgaa rigeligere, saa ligger det i Sagens Natur. Den Gang, Toldloven blev given, mente man, at den vilde berøve Statskassen 7 Mill. Kr., hvoraf dog en Del atter skulde komme ind gennem Kompensationslovene. Men efterhaanden som Befolkningen tiltager og Indførselen er stigende, ville Toldindtægterne dog ogsaa stige i Forhold til den Indførsel, der fandt Sted, da Toldloven blev vedtagen. Paa det Tidspunkt havde man beregnet, at Toldindtægterne vilde gaa ned med $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. eller 7 Mill. Kr., alt eftersom man regner med Kompensationen eller ikke. Men saaledes vil det jo ikke blive ved at være i Fremtiden. Toldindtægterne blive ikke altid paa samme Niveau. Man kan godt med mindre Toldsatser faa en større Indgang for Statskassen. Fordi Tolden paa en Vare bliver mindre, kan den godt indbringe mere i Statskassen, fordi der indføres mere.

Med Hensyn til de 14 eller 12,8 Mill. Kr., som ere overtrukne i Nationalbanken, da er det ikke Mening, at Tilbagebetalingen deraf skal afholdes af dette Laan. Dertil er der lagt Beslag paa fremtidige Indtægter. Og jeg antager, at største Delen af dette Laan vil kunne tilbagebetales Nationalbanken af de ordinære Indtægter i indeværende Efteraar. Om det helt vil lykkes, ved jeg ikke, men største Delen af dette Overtræk vil sikkert kunne dækkes af de ordinære Indtægter.

Bramsen: Den ærede Minister maa dog først betale de uafviselige Krav paa Statskassen, forinden han afgør Mellemværendet med Nationalbanken. Hvis han betaler Nationalbanken og saa ikke har Penge til at betale, hvad der ellers skal betales, saa vilde det være urigtigt. Følgelig anser jeg det for rigtigt at oplyse, at det ingenlunde er givet, at det, der